

Cetatea viitorului

Alexandrina Spânu

CETATEA VIITORULUI

Sublimul înfăptuit,
pustiul desăvârșit,
nimeni dar nimeni,
deci nimic nicăieri,
cetatea perfectă,
cetatea mult visată,
îci colo stafii rătăcite,
fac de strajă grăbite;
totul este adormit,
tăcerea-i peste tot,
plutește minciuna,
precum și răceala;
mulțimi amorfe,
cipate, dirijate,
de zeități pocite,
lacome, despotice;
e soarta poporului,
în cetatea viitorului,
cărțițe pline de tină,
nevăzute-n lumină,
în palida lumină,
de lună ce suspină.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE